

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 ianuarie – 20 ianuarie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Ascultă ce spune Dumnezeu!

Tu spui: „este imposibil!”

El spune: „ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu” (Luca 18:27)

Tu spui: „sunt extenuat”

El spune: „dar cei ce se încred în Domnul, își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii, aleargă și nu obolesc, umblă și nu ostenesc.” (Isaia 40:31)

Tu spui: „nu pot merge mai departe”

El spune: „Harul meu îți este îndeajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită” (2 Corinteni 12: 9)

Tu spui: „nu știu ce să fac”

El spune: „recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:6)

Tu spui: „nu pot”

El spune: „Poși totul în Hristos, care mă întărește.” (Filipeni 4:13)

Tu spui: „Nu merită”

El spune: „să nu oboșim în facerea binelui, căci la vremea potrivită, vom secera” (Galateni 6:9)

Tu spui: „nu ma pot ierta”

El spune: „poți, pentru că și Eu te-am iertat” (Efeseni 4:32)

Tu spui: „mi-e frică”

El spune: „Eu nu și-am dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință” (2 Timotei 1:7)

Tu spui: „sunt singur”

El spune: „nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” (Evrei 13:5)

Tu spui: „nu pot rezolva această problemă”

El spune: „încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini” (Psalmul 55: 22)

Tu spui: „nimeni nu mă iubește”

El spune: „te iubesc cu o iubire veșnică!” (Ieremia 31:3)

Ascultă-L doar pe El!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Indig Delia, Marian Eugenia** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

CAPĂT DE LABIRINT

Dumnezeu are pregătit pentru fiecare dintre noi mult mai mult decât îndrăznim să cerem și să sperăm. Cei zece leproși fac apel la mila Mântuitorului, fără să ceară ceva concret. Isus le dăruiește vindecarea trupului și se pregătește să le ofere mântuirea sufletului. Nouă dintre ei se mulțumesc însă cu cel dintâi dar și rămân cu acesta. Cel de-al zecelea înțelege că darul este doar un semn menit să ne indice calea înspre Cel care dăruiește înspre darul Lui suprem: viața veșnică. Dacă ne-a creat fără să aibă nevoie de noi, Dumnezeu ne mântuiește în schimb doar dacă ne dorim acest lucru. În acest punct esențial există o diferență abisală între cei nouă și samarinean. Acesta din urmă este singurul care prin alegerea lui aude cuvintele Mântuitorului: “crediția ta te-a mântuit”.

Există totuși un prim moment în care drumul credinței este parcurs de toți cei zece. Apelează la îndurarea lui Isus, chiar fără a specifica în mod explicit eliberarea de această cumplită boală, iar Isus le răspunde: “mergeți și vă arătați preoților”. Un lepros mergea în fața preoților doar în momentul în care era curat, adică vindecat. Preotul nu făcea altceva decât să ateste reintegrarea lui religioasă și socială. Ori, când Mântuitorul îi trimite ei nu sunt încă vindecați. Evanghelia ne spune explicit acest lucru: “pe când ei se duceau, s-au curățit”. Cu alte cuvinte ascultă cuvântul lui Isus, fac ceea ce El le spune și deci pornesc la drum fără să vadă ceva concret, crezând Fiului lui Dumnezeu. În sfârșit, mergând pe cale se vindecă. Acesta este momentul “zero” în care viața lor și a noastră poate face un salt de calitate, menit să ne transforme din simpli oameni în fii ai lui Dumnezeu. Putem să ne bucurăm doar de vindecarea primită, ca și cei nouă și să ne întoarcem la casele și la viața noastră de dinainte. Putem în schimb să ne înnoim viața și calea, întorcându-ne din drum. Asta înseamnă convertire și la asta ne chema Isus în evanghelia de duminica trecută: “Convertiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția Cerurilor”.

Noi, oamenii, rătăcim. Pierduți pe cale după alungarea lui Adam din Rai, parcurgem labirintul acestei lumi și nu există fir al Arianei capabil să ne descurce ițele. Dumnezeu îl trimite pe Fiul său în lume tocmai pentru a ne elibera și a pune capăt infinitelor noastre peregrinări. Să nu-l confundăm de aceea pe Mântuitorul cu moș Crăciun, de la care luăm darurile pentru a-i spune la revedere până anul următor. El, Isus, este Calea înspre Casa noastră.